

Котова О.О. Освітні інновації в системі управління педагогічним процесом // Теорія та практика управління педагогічним процесом: тези доповідей І Міжнародної науково-практичної конференції (2019 р., м.Одеса); ДЗ «Південноукр.нац.пед. ун-т ім.К.Д.Ушинського». – Одеса: Астропринт, 2019.

Анотація: стаття присвячена дослідженню освітніх інновацій в системі управління педагогічним процесом в Україні.

Освітні інновації в системі управління педагогічним процесом

*О.О.Котова, доцент кафедри образотворчого мистецтва
ПНПУ ім.К.Д.Ушинського*

Ключові слова: інновація, педагогіка, ідея.

В Україні система вищої освіти формується як один з пріоритетних напрямів і ціннісних орієнтацій державності та суспільної свідомості. Проблеми виховання, освіти, розвитку молодого покоління набувають особливого значення, оскільки доля майбутнього людства більшою мірою залежатиме від розвитку моральної і духовної сфери суспільства.

В педагогіці інновації пов'язані із загальними процесами у суспільстві, глобалізаційними та інтеграційними процесами. Інновації в освіті є закономірним явищем, динамічним за характером і розвивальним за результатами, їх запровадження дозволяє вирішити суперечності між традиційною системою і потребами в якісно новій освіті. Слово "інновація" має багатомірне значення, оскільки складається з двох форм: ідеї та процесу її практичної реалізації. Сутнісною ознакою інновації є її здатність впливати на

загальний рівень професійної діяльності педагога, розширювати інноваційне поле освітнього середовища у навчальному процесі.

Джерелом інновації є цілеспрямований пошук ідеї з метою розв'язання суперечностей, її освоєння відбувається шляхом апробації в формі педагогічного експерименту. Розвиток інновації залежить від того, наскільки соціально-психологічне середовище потребує нової ідеї. Інновації в освіті – процес створення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до нового якісно іншого стану.

Інноваційний потенціал викладача характеризують: творча здатність генерувати нові ідеї, що зумовлено професійною установкою на досягнення пріоритетних завдань; уміння проектувати і моделювати свої ідеї на практиці: викладачу-новатору притаманний високий культурно-естетичний рівень, освіченість, інтелектуальна глибина і різнобічність інтересів; новизна, оригінальність у проведенні занять, дослідницька спрямованість, висока результативність. Сутністю інноваційних процесів в освіті є, по-перше, проблема вивчення, узагальнення і розповсюдження передового педагогічного досвіду, і, по-друге, проблема впровадження досягнень психолого-педагогічної науки у практику. Ці дві проблеми мають вирішуватися інтегровано.